

ปาฏิหาริย์มีจริง

บำเพ็ญ วัชงเงิน

P19014

ข้าพเจ้าเคยเห็นและรู้จักพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญทางโหราศาสตร์มานานแล้ว ตั้งแต่สมัยข้าพเจ้ายังเป็นเด็กวัยรุ่น แต่ตอนนั้นข้าพเจ้าคงบุญยังไม่ถึง จึงยังไม่ซาบซึ้งถึงพระธรรมคำสั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญทางโหราศาสตร์ในใจยังนึกตำหนิหลวงพ่อบุญว่า พระรูปนี้ทำไมดูจังเลย ผอมก็ผอม (เพราะความเชื่อในตอนนั้นว่า พระสงฆ์ผู้ใหญ่ต้องรูปร่างอ้วนท้วน ยิ้มแย้มแจ่มใส ใจดี) ความคิดในตอนนั้นกับการที่ได้รู้จักกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นบาปทางใจเป็นอย่างมากจนถึงทุกวันนี้

ข้าพเจ้ารับราชการเป็นครู ตระกูลของข้าพเจ้าเป็นครูเกือบทั้งหมด ตลอดระยะเวลาที่รับราชการ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ อุทิศตน เสียสละ จนรู้ว่าเวลาให้กับทางราชการนั้นมากกว่าครอบครัว สิ่งที่ได้รับคือความภูมิใจที่มีลูกศิษย์มากมาย เพื่อนร่วมงานรักใคร่จนบางครั้งมีคนอิจฉา ได้รับรางวัลจากชีวิตการทำงานมาพอสมควร และได้รับความเมตตา ความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา มอบหมายงานให้ทำอย่างเต็มความสามารถ

ข้าพเจ้าเริ่มมาปฏิบัติธรรมครั้งแรกที่วัดอัมพวันเมื่อปี ๒๕๔๕ เพราะอยากเรียนรู้ เรามาทั้ง ๔ คน พ่อ แม่ ลูก มีแม่ซึ่งง้อเป็นครูผู้ฝึก ผู้มาปฏิบัติเยอะมาก ที่พักนอนอยู่ที่ตุณศาลา คนแน่นมาก แต่สังเกตได้ว่าไม่มีใครบ่น ทุกคนมาปฏิบัติตัวใครตัว

มัน แทบไม่คุยกัน อยู่ ๓ วัน ข้าพเจ้าไม่ได้อะไรเลย พบแต่ความอัศจรรย์ว่าทุกคนที่มา
วัดมาเพื่อปฏิบัติจริง ๆ แต่ละคนผิวพรรณผ่องใส วัดนี้ช่างเป็นแดนธรรมะจริง ๆ

จนกระทั่งปลายปี ๒๕๔๕ ข้าพเจ้าได้รับทุกข์ทางใจอย่างหนัก โรงเรียน
เปลี่ยนแปลงผู้บริหารใหม่ ข้าพเจ้าซึ่งปฏิบัติหน้าที่หน้าฝ่ายธุรการและสอนนักเรียน
ด้วย ก็ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ แต่การทำงานของข้าพเจ้าไม่เคยทำอะไรถูกใจผู้บริหาร
คนใหม่เลย ที่ผ่านมาข้าพเจ้าเคยได้รับแต่คำชมในการทำงาน แต่กับผู้บริหารคนนี้
ข้าพเจ้าถูกตำหนิมาโดยตลอด แต่ข้าพเจ้าก็อดทนทำงานต่อตามที่ได้รับมอบหมาย
ยิ่งทำก็ยิ่งเหมือนทำผิดมาก ข้าพเจ้าถูกตำหนิและถูกตรวจสอบ ข้อผิดพลาดของ
ข้าพเจ้าถูกผู้บริหารสรุปแจ้งให้ที่ประชุมผู้บริหารฝ่ายทราบ ตอนนั้นข้าพเจ้าเครียด
มาก นอนไม่หลับ สามีก็พลอยทุกข์ใจไปด้วย ในที่สุดข้าพเจ้าก็บันทึกขอลาออกจาก
การเป็นหัวหน้าฝ่าย ทำหน้าที่สอนอย่างเดียว

ในช่วงที่ข้าพเจ้าทุกข์ใจเรื่องงานและผู้บังคับบัญชานั้น เหมือนมีคนมาช่วยชี้
ทางสว่างแห่งชีวิต คุณอัมพร เหลืองลักษณะวลัย ผู้ปกครองลูกศิษย์ของข้าพเจ้าได้
ฝากหนังสือกฎแห่งกรรม — ธรรมปฏิบัติ และหนังสือสวดมนต์ของพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อกุมาให้ข้าพเจ้าอ่าน ชีวิตทุกคนที่ลงกฎแห่งกรรมน่าสนใจ ทุกคนมีความทุกข์
หลังจากมาปฏิบัติธรรมกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุมา ต่างก็ได้พบแสงสว่างแห่งชีวิต
เจอแต่สิ่งที่ดีงาม แก้ปัญหาตนเองได้ ทุกคนมีชีวิตที่มีความสุขขึ้น ข้าพเจ้าได้ไปวัดอัมพ
วัน เข้ากราบพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุมา ก่อนกลับพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุมาได้หันหน้า
มาทางข้าพเจ้า และกล่าวเบา ๆ ให้ข้าพเจ้า แล้วกล่าวเบา ๆ ให้ข้าพเจ้าได้ยินว่า ให้
สวดมนต์

จากนั้นมาข้าพเจ้าก็เริ่มสวดมนต์ พาหุงมหากา อิติปิโสภควา จากเท่าอายุบวกหนึ่ง เป็นวันละ ๑๐๘ จบ ตามด้วยคาถาชินบัญชร และคาถาบูชาเสด็จพ่อ ร.๕ ปฏิบัติกรรมฐานได้บ้างไม่ได้บ้าง ทั้งที่บ้านและที่วัด แรก ๆ ได้รับความทรमानและความเจ็บปวด นั่งไม่ถึง ๓๐ นาที ความปวดก็เริ่มมาเป็นमारแล้ว ได้ครูสอนให้มีความอดทน รักษาสังขะทนให้ครบเวลาที่กำหนด ครูบอกถ้าทนไม่ได้แค่นี้แล้วจะไปทนกับโลกภายนอกได้อย่างไร ปฏิบัติช่วงนั้นน้ำตาไหลร้องไห้ เพราะคำของครูสอน ที่มีปีที่ปฏิบัติได้ตามสังขะ ถึงแม้ว่าจะปฏิบัติ แต่ชีวิตการทำงานไม่มีอะไรดีขึ้น (อาจเป็นเพราะเพิ่งปฏิบัติ) ยังถูกเพ่งเล็งเหมือนเดิม ข้อหาที่ได้รับรู้สึกจะรุนแรงกว่าเดิมด้วยข้าพเจ้าถูกกล่าวหาว่ายุยงส่งเสริมเด็ก ทำลายชื่อเสียงของบริหารโรงเรียน ทำให้โรงเรียนเสียหาย เรื่องราวของข้าพเจ้าถูกผู้บริหารตำหนิในที่ประชุม นำไปเล่าให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปฟัง แต่ข้าพเจ้าก็เฉยไม่ได้โต้ตอบ เพราะข้าพเจ้ารู้ตัวของข้าพเจ้าดีว่าข้าพเจ้าไม่ได้ทำ และไม่ได้ทำตัวเลวร้ายอย่างที่เขาคิด

อุปสรรคนี้เอง ทำให้ข้าพเจ้ามีมานะปฏิบัติธรรมมากขึ้น หลังปฏิบัติต้องจดบันทึกทุกครั้ง เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการและสภาวะธรรมที่เกิดในระหว่างที่ปฏิบัติที่วัด ๗ วัน หลังจากนั้นก็ไปฝึกปฏิบัติที่บ้านต่ออีก ๖ วัน ทรमानและเจ็บปวดมากแต่ก็ทน เพราะมีใจแน่วแน่ที่จะชดใช้หนี้กรรม แต่ความทุกข์ก็ไม่หมดสิ้น

วันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๔๗ ข้าพเจ้าได้รับกรรมอีกครั้ง เมื่อได้รับคำสั่งให้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่น ข้าพเจ้าตั้งสติ ทำเรื่องขอร้องรับการย้าย ญาติของข้าพเจ้าทุกคนทราบข่าวต่างทุกข์ใจทุกคน ย่าของข้าพเจ้าอายุ ๘๐ ปี ถึงกับเครียดป่วยเข้าโรงพยาบาล แม่ของข้าพเจ้าทุกข์ใจมากนอนไม่หลับ นักเรียนทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมาให้กำลังใจ และผู้ใหญ่หลายท่านได้ให้คำแนะนำแก่ข้าพเจ้า ผู้ปกครอง

นักเรียนบางท่านช่วยเดินเรื่องระงับการย้าย ข้าพเจ้าขอพึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อดี พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีมีเมตตาอย่างสูงรับเรื่องของข้าพเจ้าและแม่เมตตาให้ข้าพเจ้านำเรื่องขอระงับย้ายไปส่งตามลำดับขั้นตอน ข้าพเจ้าทำใจให้สงบและ “รอดดูปาฏิหาริย์มีจริง” และในที่สุดปาฏิหาริย์ก็มีจริง เรื่องขอระงับการย้ายประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าจึงได้ปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนเดิมต่อไป

๒ ปีที่ทรมานในชีวิตการรับราชการ และใน ๒ ปีเดียวกันที่ให้ข้าพเจ้าได้เข้าปฏิบัติกรรมฐาน มันให้คุณค่าแก่ชีวิตของข้าพเจ้าและครอบครัวเป็นอันมาก ทำให้รู้ว่า

“ทุกคนมีกรรมนำมาเกิด

ทุกคนมีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์พวกพ้อง

ทุกข์และกรรมของแต่ละคนไม่เหมือนกัน”

ข้าพเจ้าจะพยายามชดใช้กรรมที่นำข้าพเจ้าให้มาเกิดโดยการปฏิบัติกรรมฐานตามแนวทางที่หลวงพ่อดีสั่งสอนไว้ และจะทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม และส่วนรวมให้มากที่สุด เท่าที่สติปัญญาและโอกาสจะทำได้

กราบขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน ที่ทำให้ชีวิตข้าพเจ้าได้เข้าหาธรรมะและทางปฏิบัติที่ถูกต้อง

กราบแทบเท้าพระธรรมสิงหนุราจารย์ที่มีเมตตา และให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าได้รู้ซึ่งถึงธรรมะ การปฏิบัติกรรมฐาน ความอดทน การมองโลกและมองคนอย่างมีสติขึ้น คิดก่อนพูด

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายช่วยคุ้มครองปกป้องรักษาและบันดาลให้พระเดชพระคุณพระธรรมสิงหนุราจารย์ (หลวงพ่อดีจรัญ ฐิตธมฺโม) มีอายุยืนนาน สุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เป็นเสา

หลักแห่งพระพุทธศาสนา และเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ให้คนไทยและชาวต่างประเทศได้
พึ่งพิงตลอดนานเท่านาน เทอญ...